

परकी

अज्ञानतिमिराच्छन्नं ज्ञानदीपेन चक्षुषा ।
 यः सर्वार्थं दर्शयति तत्परः कोऽपि बान्धवः ॥
 गुह्यदत्तेन मन्त्रेण तपसेष्टसुरं लभेत् ।
 सर्वज्ञत्वं सर्वसिद्धिं तत्परः कोऽपि बान्धवः ॥
 पितरं मातरं भार्यां गुरुपत्नीं गुरुं परम् ।
 यो न पुष्पाति कापञ्चात् स महापातकी शिवः ॥
 नास्ति वेदात् परं शास्त्रं न हि कृष्णात् परः सुरः ।
 नास्ति गङ्गासमं तीर्थं न पुष्यं तुलसीपरम् ॥
 चमावती भूपरा न पुष्पान्नास्ति परः प्रियः ।
 न च देवात् परः शक्तो ब्रतं नैकादर्शो विना ॥
 शालग्रामात् परो यन्त्रो न चैत्रं भारतात् परम् ।
 परं पुण्यस्थलानाञ्च पुण्यं तुल्यत्वं यथा ॥
 मोक्षदानां यथा काशी वैष्णवानां यथा शिवः ।
 न पार्वत्याः परा साध्वी न गणेशात् परो वशी ॥
 न च विद्यासमो बन्धुर्नास्ति कश्चिद्गुरोः परः ॥”
 इति ब्रह्मवैवर्तपुराणे गणपतिखण्डे ४४ अध्यायः ॥
 परःशतं, चि, शतात् परम् । शताधिकसंख्या ।
 इत्यमरः । ३ । १ । ६४ ॥
 परःश्वः, [स्व] य, श्वो दिनात् परमश्वः परःश्वः ।
 परः सहस्रवत् पारस्करादित्वात् सुट् परःश्वः ।
 इति मधुः । सुटं नैच्छन्त्यन्त्ये परश्व इत्याहुः ।
 अतिक्रान्ते पूर्वतरे दिने परश्वो जात इति
 प्रयोगो गौणः तत्र परश्च तत् श्वच्चेति कर्म-
 धारयः । इति भरतः ॥ श्वः पराश्वः । इत्य-
 मरः । ३ । ४ । २२ ॥ परशु । इति भाषा ॥
 परःसहस्रं, चि, सहस्रात् परम् । सहस्राधिक-
 संख्या । इत्यमरटीका ॥
 परकीयं, चि, (परस्येदम् । “गहादिभ्यश्च ।” ४ ।
 २ । १३८ । इति कः । “कुगज्जनस्य परस्य च ।”
 इति कुक् । परसन्निधिः । (यथा, मनुः । १८ । २१ ।
 “परकीयनिपानेषु न ज्ञायाच्च कदाचन ॥”)
 परकीया, स्त्री, (परकीय + टाप् ।) नायिका-
 भेदः । अस्या लक्षणं यथा । अप्रकटपर-
 पुरुषादुरागा । सा च द्विविधा । परोप्रा १
 कन्यका च २ । कन्यायाः पित्राद्यधीनतया
 परकीयत्वम् । अस्या गुणैव सकला चेष्टा ॥*॥
 परोप्रा यथा,—
 “अयं रेवाकुञ्जः कुसुमशरसेवासमुचितः
 समीरोऽर्थं वेलादरविलसदेलापरिमलः ।
 इयं प्राटङ्घ्रन्या नवजलदविन्यासचतुरा
 पराधीनं चैतः सखि ! किमपि कर्तुं न्दगयते ॥” *
 गुप्ताविदग्धानक्षितपङ्कटादुग्रशयानासुदृताप्रभ-
 तौनां परकीयायां श्वान्तर्भावः । गुप्ता
 त्रिविधा । वृत्तसुरतगोपना १ वर्णिस्यमाण-
 सुरतगोपना २ वर्णमानसुरतगोपना च ३ ।
 त्रिविधा यथा,—
 “श्वश्रूः क्रुध्यतु विद्विषन्तु सुहृदो निन्दन्तु वा यातर-
 स्तस्मिन् किन्तु न मन्दिरे सखि । पुनः स्वापो
 विधेयो मया ।
 आखोराक्रमणाय कोणकुहराडुतपालमातन्वती
 माज्जारी नखरेः खरेः कृतवती कां कां न मे
 दुर्दृशाम् ॥” * ॥

परकी

विदग्धा द्विविधा । वाविदग्धा १ क्रियाविदग्धा
 चेति २ । प्रथमा,—
 “निविडुतमतमालमस्त्रिवह्नी-
 विचकिलराजिविराजितोपकण्ठे ।
 पथिकससुचितस्तवाद्यतोत्रे
 सवितरि तत्र सरितटे निवासः ॥”
 द्वितीया यथा,—
 “हासाय भवननाथे वदरीमपनेतुमादिशति ।
 हेमन्ते हरिणाक्षी पयसि कुठारं विनिचि-
 यति ॥” * ॥
 लक्षिता यथा,—
 “यद्भूतं तद्भूतं यद्भूयात्तदपि वा भूयात् ।
 यद्भवतु तद्भवतु वा विफलस्तव गोपनायासः ॥” *
 कुलटा यथा,—
 “एते वारिकणान् किरन्ति पुरुषान् वर्धन्ति
 नाम्नीधराः
 शैलाः शाङ्गलसुहृमन्ति न खञ्जन्त्येते पुनर्नाय-
 कान् ।
 त्रैलोक्ये तरवः फलानि सुवते नैवारभन्ते जनान्
 धातः ! कातरमालपामि कुलटाहेतोस्त्वया किं
 कृतम् ॥”
 अपि च ।
 “पृथ्वी तावन्निकोणा विपुलनदनदीयावरुडं
 तदहं
 तस्यामेवास्ति शैलो विपिनमपि तथा चैत्र-
 कासारजूपाः ।
 लोकानामर्हन्तारी शिशुरपि जरसः कोऽपि
 रोगी विवेकी
 मिथ्यावादो ममायं सुखरसुखवरः पुञ्चली
 पुञ्चलीति ॥” * ॥
 अनुशयाना त्रिविधा ।
 वर्णमानस्थानविधङ्गेन भाविस्थानाभावशङ्कया
 खानधिष्ठितसङ्केतस्थले भक्तगमनानुमानेन प्रत्येकं
 उदाहरणानि ।
 “समुपागतवति चैत्रे निपतति पत्रे लवङ्गलति-
 कायाः ।
 सुदृशः कपोलपालो शिव शिव तालीदलदुतिं
 लेभे ॥” * ॥
 “निद्राजुकेकिमिधुनानि कपोतघोत-
 व्याधूतनूतनमहोरुहपलवानि ।
 तत्रापि तन्नि ! न वनानि कियन्ति सन्ति
 सिदध्यन् न प्रियतमस्य यदहं प्रयाहि ॥
 कर्णकल्पितरसालमञ्जरी-
 पिञ्जरीकृतकपोलमण्डलः ।
 निव्यतत्रयनवारिधारया
 राधया मयुरिपुर्निरीक्षते ॥” * ॥
 सुदृता यथा,—
 “गोष्ठेषु तिष्ठति पतिर्वैधरा ननन्दा
 नेत्रद्वयस्य न च पाठवमस्ति यातुः ।
 इत्थं निगद्य सुतनुः कुचकुम्भक्षीनि
 रोमाञ्चकञ्चुकमुदचितमाततान ॥” * ॥
 कन्यका यथा,—

परत्र

‘किञ्चित्कुञ्चित्हारयच्छिसरलभूवह्निसाक्षिसितं
 प्रान्तभान्तविलोचनदुतिसुजा पथ्यस्तकण्ठो-
 पलम् ।
 अङ्गुल्या स्फुरदङ्गुलीयकरुचा कर्णस्य कण्ठयनं
 कुञ्जाया वृपकन्याका मुकृतिर्न सद्याजमालो-
 कते ॥”
 इति रतिमञ्जरी ॥
 परचेत्रं, स्त्री, (परस्य चैत्रं पत्रगादि ।) परपत्नी ।
 (यथा, मनुः । ३ । १७५ ।
 “तौ तु जातौ परचेत्रे प्राणिनौ प्रेत्य चेह च ।
 दत्तानि ह्यकन्यानि नाशयेते प्रदायिनाम् ॥”)
 परशरीरम् । परभूमिः । यथा,—
 “वृषापेहि परचेत्रादायाति चैत्ररचकः ।”
 इति चन्द्रालोकः ॥
 (तथा च मनुः । ८ । ३४१ ।
 “द्विजोऽध्वगः क्षीणवृत्तिर्द्विविधो हे च मूलके ।
 व्यादानः परचेत्रात् दहं दातुमर्हति ॥”)
 परयज्ञिः, पुं, (परेण यज्ञियेत् ।) पञ्चावधिः ।
 अङ्गुलिपत्रम् । इति हारावली ॥
 परच्छन्दः, चि, (परस्य छन्दो यत्र ।) परा-
 धीनः । इति हेमचन्द्रः ॥
 परच्छिद्रं, स्त्री, (परस्य छिद्रम् ।) परदोषः । यथा-
 “नीचः सर्वपमात्राणि परच्छिद्राणि पश्यति ।
 आत्मनो विख्यामात्राणि पश्यन्नपि न पश्यति ॥”
 इति गरुडपुराणम् ॥
 परजातः, चि, (परेण जातः ।) परपुत्रत्वात्तथा-
 त्वम् ।) परैधितः । औदासीन्येन परपुत्रः ।
 परपोषितत्वात् । परस्मात्जातः । इत्यमरभरतौ ॥
 अन्येनोत्पन्नश्च ॥ (कोकिले पुं । एष हि काकेन
 पुष्टो भवतीति प्रसिद्धः ॥)
 परजितः, चि, (परेण जितः ।) परपुत्रः । शत्रुणा
 पराजितः । इति केचित् ॥
 परज्जः, पुं, (परं जयतीति । जि जये + बाहुलकात्
 ङः ।) तैलयन्त्रम् । कुरिकाफलः । फेनः । इति
 मेदिनी ॥
 परज्जनः, पुं, (परायाः पश्चिमस्या दिशो जनः
 स्वामी । निपातनात् साधुः ।) वरुणः । इति
 हेमचन्द्रः ॥
 परज्जयः, पुं, (परां पश्चिमां दिशं जयति स्वामि-
 त्वेन । जि + अच् । सर्वनाम्नः टृप्ती पुंवद्भावः
 सुम् च ।) वरुणः । इति त्रिकाशेषः ॥ शत्रु-
 जयकर्ता । परान् जयतीति खप्रत्ययनिष्पन्नः ॥
 परतन्त्रः, चि, (परस्तन्त्रं प्रधानं यस्य ।) परा-
 धीनः । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते । १३ । ११५ ।
 “परतन्त्रं कथं हेतुमात्मानमनुपश्यसि ।
 कर्मणां हि महाभाग ! छद्मं ह्येतदतीन्द्रियम् ॥”
 परस्य तन्त्रं इति विग्रहे स्त्री । परकीय-
 शास्त्रम् । परं श्रेष्ठं तन्त्रमिति विग्रहे । उत्त-
 ळष्टशास्त्रम् । उत्तमपरिच्छेदम् ॥)
 परत्रभीरुः, चि, (रत्र परलोकान्तरघटना-
 विषये भीरुः ।) घातिकाः । परकालभय-
 शीलः । यथा,—